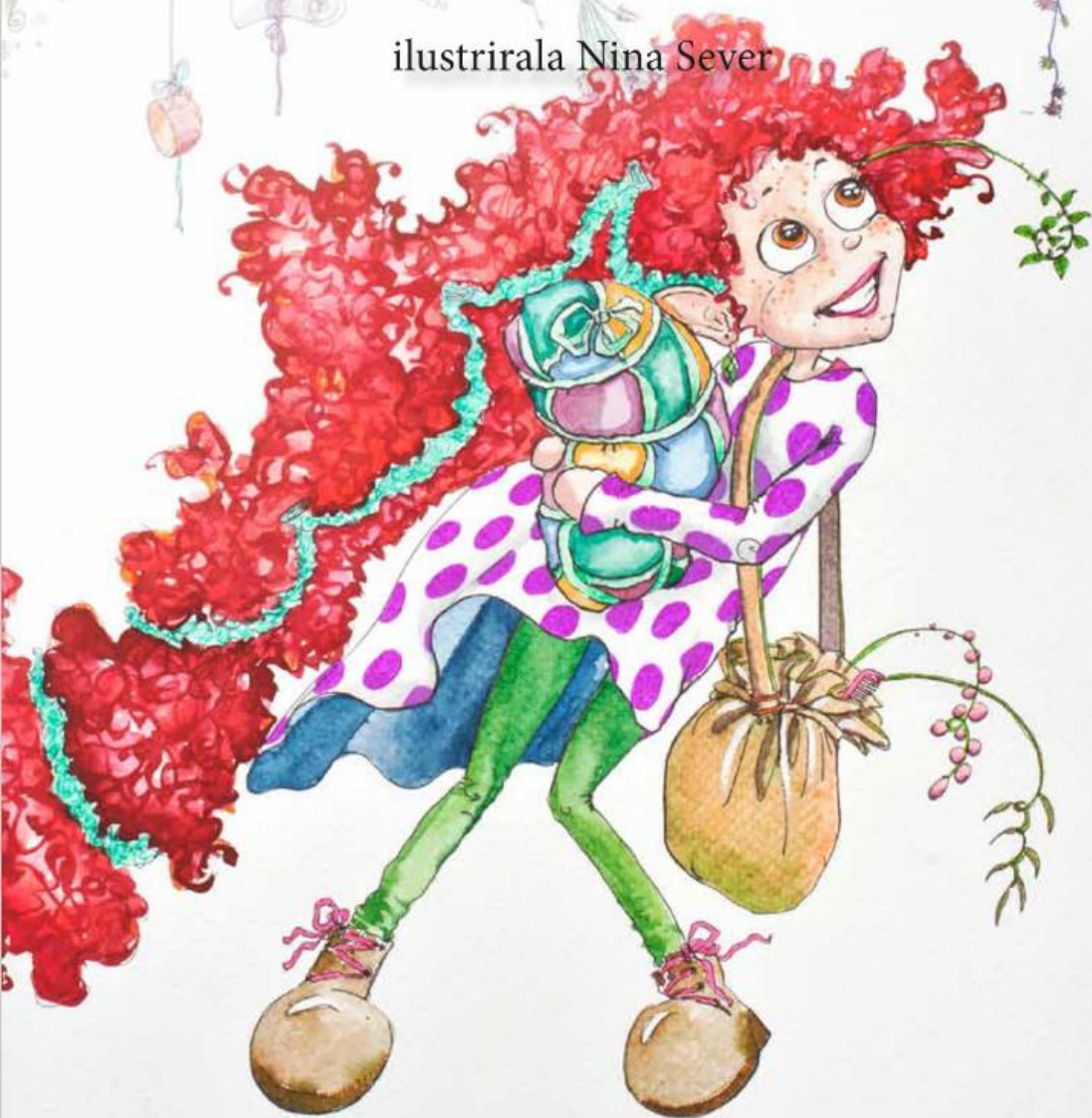

Vanja Tajnšek

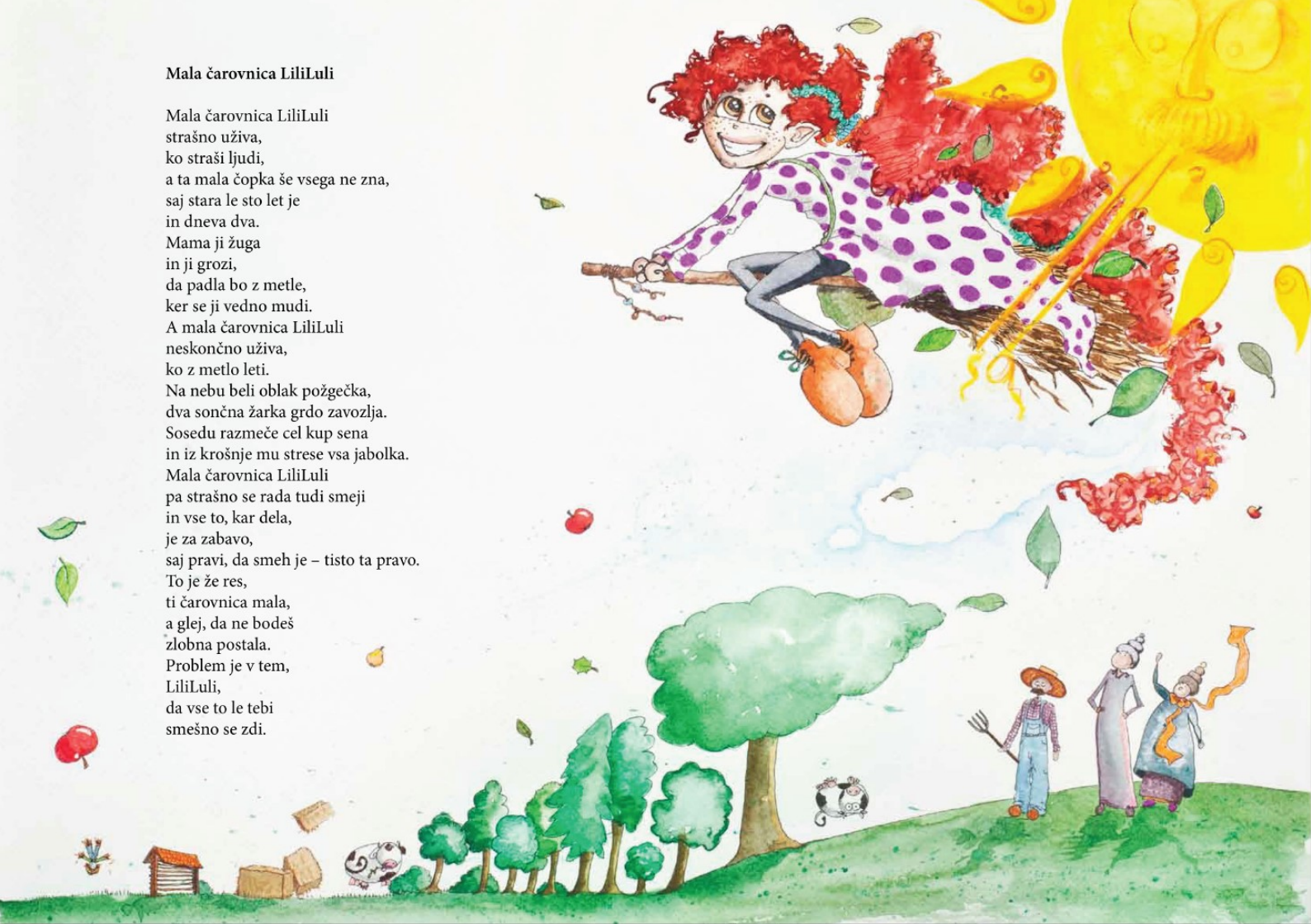
LiliLuli

ilustrirala Nina Sever

Mala čarovnica LiliLuli

Mala čarovnica LiliLuli
strašno uživa,
ko straši ljudi,
a ta mala čopka še vsega ne zna,
saj stara le sto let je
in dneva dva.
Mama ji žuga
in ji grozi,
da padla bo z metle,
ker se ji vedno mudi.
A mala čarovnica LiliLuli
neskončno uživa,
ko z metlo leti.
Na nebu beli oblak požgečka,
dva sončna žarka grdo zavozlja.
Sosedu razmeče cel kup sena
in iz krošnje mu strese vsa jabolka.
Mala čarovnica LiliLuli
pa strašno se rada tudi smeji
in vse to, kar dela,
je za zabavo,
saj pravi, da smeh je – tisto ta pravo.
To je že res,
ti čarovnica mala,
a glej, da ne bodeš
zlobna postala.
Problem je v tem,
LiliLuli,
da vse to le tebi
smešno se zdi.

LiliLuli mora v šolo

Mala čarovnica LiliLuli
danes se nekam kislo drži.
Z zobmi glasno škripa
- da ni morda gripa -
nosek njen, res, ves
rdeč ji žari.
Naenkrat pa plane
in hitro vstane,
z nožicami ježno zacepeta,
da v šolo ne bo šla,
saj vendar odlično
po nebu poditi
z metlo se zna.
A nič ne pomaga,
saj znati leteti
pač vsaka čarovnica
majhna že zna.
Sedaj pa naučiti
se mora še šteti,
koliko česa
v lonec se da.
Mora naučiti
se tudi še brati,
grozne uroke
na pamet poznati.
Vedeti mora, kdaj
je dovolj,
kdaj je preveč
in kdaj je premalo.
Snovi res veliko je,
res je veliko,
za eno tako
čarovnico malo.

LiliLuli v šoli

Mali čarovnici LiliLuli
danes se v šolo strašno mudi,
ker bodo se danes, menda, naučili,
kako v malo škatlo leva bi skrili.
Kako narediti tak
rom-pom-pom-pom,
da ustraši, brez dvoma,
se ga tudi slon?
In potlej se bodo,
menda, še za konec
naučili, kaj da se
v čarovniški lonec.
O šoli navdušeno
zdaj govori,
mala čarovnica LiliLuli,
da prej pač ni vedela,
da se godi
v šoli toliko
krasnih reči.

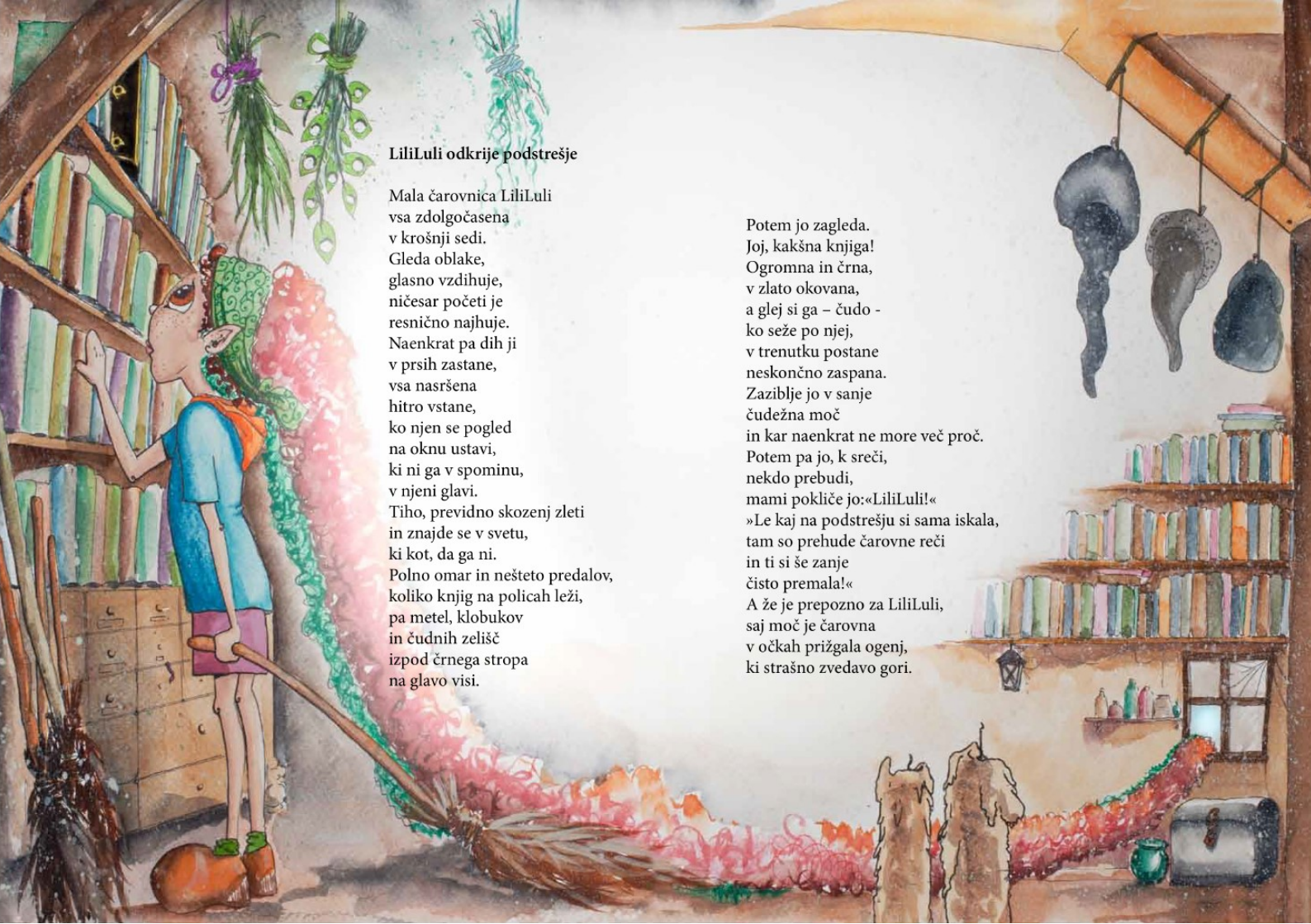

Čarovniška tržnica

»Sveži kreeeeemplji!
Zvezdni praaaaah!
Nove meeeeeeetle!
Smrtni daaaaah!«
Ne ve, kam obrnit' se LiliLuli,
krasno na tržnici vse se ji zdi.
Vse bi imela,
vse bi kupila,
v torbo že tisoč stvari
je stlačila.
Bonbonov iz pajkov
ima celo vrečo,
glavnik tak, ki zna
te počesat' na prečo
in čisto na dnu
dve čudni zelišči,
kačjega strupa
pa kar dve prgišči.
Sedaj ima končno
vse tiste stvari,
s katerimi juho
v kolač spremeni.

LiliLuli odkrije podstrešje

Mala čarovnica LiliLuli
vsa zdolgočasa
v krošnji sedi.
Gleda oblake,
glasno vzdihuje,
ničesar početi je
resnično najhuje.
Naenkrat pa dih ji
v prsih zastane,
vsa nasršena
hitro vstane,
ko njen se pogled
na oknu ustavi,
ki ni ga v spominu,
v njeni glavi.
Tiho, previdno skozenj zleti
in znajde se v svetu,
ki kot, da ga ni.
Polno omar in nešteto predalov,
koliko knjig na policah leži,
pa metel, klobukov
in čudnih zelišč
izpod črnega stropa
na glavo visi.

Potem jo zagleda.
Joj, kakšna knjiga!
Ogromna in črna,
v zlato okovana,
a glej si ga – čudo –
ko seže po njej,
v trenutku postane
neskončno zaspana.
Zaziblje jo v sanje
čudežna moč
in kar naenkrat ne more več proč.
Potem pa jo, k sreči,
nekdo prebudi,
mami pokliče jo: »LiliLuli!«
»Le kaj na podstrešju si sama iskala,
tam so prehude čarovne reči
in ti si še zanje
čisto premala!«
A že je prepozno za LiliLuli,
saj moč je čarovna
v očkah prižgala ogenj,
ki strašno zvedavo gori.